

Самоосвітня компетентність як педагогічна проблема у процесі навчання техніків-електриків

О. В. Білик

Коледж Кременчуцького Національного університету імені М. Остроградського
Corresponding author. E-mail: Aleck.bilik@mail.ru

Paper received 28.07.17; Accepted for publication 05.07.17.

Анотація. У статті розкривається сутність поняття «самоосвіта» «самоосвітня компетентність» в контексті підготовки техніків-електриків в технічному коледжі. Самоосвіта розглядається з одного боку, як необхідність і здатність особистості, а з іншого - як складова структури системи освіти в Україні. Проведено аналіз визначень таких як: самостійна робота, самоосвітня компетентність, самостійна діяльність, професійна самоосвіта. Наведено повний перелік функцій самоосвіти в технічному коледжі.

Ключеві слова: самоосвіта, компетентність, техніки-електрики, технічні коледжі.

Введення. Відповідно до Національної доктрини розвитку освіти України у ХХ столітті, мета державної політики щодо розвитку освіти полягає у створенні умов для розвитку особистості і творчої самореалізації кожного громадянина України, вихованні покоління людей, здатних ефективно працювати і навчатися протягом життя. Одним із шляхів реалізації безперервності освіти є: формування потреби та здатності особистості до самоосвіти [1].

Важливість формування самоосвітньої компетентності, вмінь самостійного пошуку знань, самостійної діяльності та готовності до самоосвіти впродовж життя обґрунтовано в Законі України «Про освіту» та Національній доктрині розвитку освіти в Україні у ХХІ столітті.

Зокрема, самоосвіта у вигляді відкритих та народних університетів, лекторів, бібліотек, центрів, клубів, теле-радіонавчальних програм, які створюються державними органами, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян включена до структури системи освіти [16].

Таким чином, самоосвіта розглядається з одного боку, як потреба та здатність особистості, а з іншого – як складова структури системи освіти України.

У контексті обраної теми дослідження самоосвіта розглядається як потреба та здатність особистості студента технічного коледжу, що вмотивовує на студіювання теоретичних праць стосовно самоосвіти в процесі навчання, визначення поняття самоосвіти студента та з'ясування змісту самоосвіти у процесі навчання в технічному коледжі.

Короткий огляд публікацій по темі. Аналіз психолого-педагогічній літератури показує відсутність єдиного підходу до визначення понять: самостійна робота, самоосвіта, самостійна діяльність, професійна самоосвіта.

Одне із перших означень поняття самостійної роботи належить Б. Єсіпову, який під самостійною роботою розуміє таку роботу учня, що виконується без безпосередньої участі вчителя, але за його завданням у спеціально відведений для цього час; при цьому учні свідомо прагнуть досягти поставленої в завданні мети і виражають в тій або іншій формі результати своїх дій (розумових або фізичних) [2, с.9].

В.Орбинський, Ю.Попов, М.Подлеснов та ін. умовно поділяють самостійну роботу студентів на «дві складові: така, що організується викладачем, і

самостійна робота, яку студент організує на свій розсуд, поза безпосереднім контролем (підготовка до лекцій, практичних і лабораторних занять, заліків, іспитів тощо)» [3]. Класифікація самостійних робіт за ступенем самостійності та евристичності знайшли відображення в роботах М.Скаткіна та І.Лернера [4], які виділяють дослідницькі та творчі роботи.

З огляду на вищезазначене, самостійну роботу можна вважати нижчим рівнем самоосвіти, зважаючи на керованість, методичне інструментування з боку викладача та рівень самостійності студента.

Визначити та схарактеризувати дефініцію «самоосвіта» намагалися А.Айзенберг[5, с.51-61], О.Бурлака[6], Н. Бухлова[7], Г.Ващенко[8], І.Грабовець [9], В.Кремь [10], М.Кузьміна[11], В.Олійник, В.Сластьонін[12], Т. Юденко[13] та інші науковці.

Самоосвітню діяльність як процес досліджують А.Алексюк, О.Бурлака, Н. Бухлова, Є.Штока, М.Кузьміна та ін.

Мета. Аналіз та дослідження проблеми формування самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків.

Матеріали і методи. Самостійне отримання знань у навчальному процесі розглядається нами як «само-стійна робота студента». У Положенні про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах (№ 161 від 02.06.93 р.) зазначено, що самостійна робота студента є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом в час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Цим положенням обумовлюється її обсяг (не менше 1/3 та не більше 2/3 загального обсягу навчального часу студента, відведеного для вивчення конкретної дисципліни), зміст (визначається навчальною програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача), методичне забезпечення (підручник, навчальні та методичні посібники, конспект лекцій викладача, практикум тощо), вимоги до методичних матеріалів для самотійної роботи студента (повинні передбачати можливість проведення самоконтролю з боку студента), необхідність педагогічного супроводу та контролю з боку викладача.

Застосовуючи системний підхід стосовно означеної проблеми, ми характеризуємо самоосвіту майбутніх техніків-електриків у процесі навчання як пізнавальну діяльність, зумовлену навчанням у технічному ко-

леджі та інтересом, зацікавленістю опануванням професії техніка-електрика; механізмом самоосвіти є прагнення до самовдосконалення, задоволення потреби у соціалізації, самореалізації, підвищенні рівня технічної культури, освітнього та професійного рівнів; яка має свідомий, цілеспрямований, практично орієнтований систематичний характер; процес самоосвіти майбутніх техніків-електриків під час навчання електротехнічних дисциплін полягає у тому, що студенти у створених педагогами сприятливих умовах стають затворами ставити перед собою пізнавальні мету і завдання, визначати шляхи, джерела та методи їх досягнення, контролювати хід самоосвіти з набуття знань та оцінювати і вдосконалювати власні результати.

У зв'язку з тим, що основним змістом самоосвіти у технічних коледжах є вдосконалення наявних у студента знань, формування вмінь і навичок з метою досягнення бажаного професійного рівня [14].

Цікавими являються характеристики професійної самоосвіти Є.Штоки [15]:

- по-перше, професійна самоосвіта є складовою частиною щодо самостійного виду діяльності – професійного самовдосконалення, сутність якого полягає у свідомому формуванні, розвитку та вдосконаленні професійно важливих якостей і в цілому професійної компетенції (знань, навичок, умінь, професійних позицій);

- по-друге, самоосвіта виступає сервісною діяльністю по відношенню до провідної діяльності працівника будь-якого посадового рівня, отже, її сутність можна зрозуміти, якщо дослідити систему діяльності, в яку включений працівник;

- по-третє, самоосвіта як діяльність має свою структуру: мотиви, цілі, засоби, техніки, технології, які, в свою чергу, є похідними від мотивів, цілей, засобів, технологій основної професійної діяльності;

- по-четверте, мотиви самоосвіти включають в себе такі види спонукань, як інтереси, ідеали, прихильності, тобто цілу гаму спонукань, що викликають активність працівника в роботі над собою;

- по-п'яте, професійна самоосвіта як складна система має певний зміст, внутрішню організацію та процесуальну динаміку, які залежать від етапу професіоналізації особистості, що знаходить своє вираження в спрямованості, цілях, засобах, методах і завданнях професійної самоосвіти. Самоосвітня діяльність працівника орієнтує його на проектування особистісних досягнень, підвищення професійної компетентності.

Розглядаючи поняття «самостійна робота» та самоосвіта багато вчених підтверджують ідентичність цих понять з поняттям «самостійна діяльність».

Зміст самоосвітньої діяльності розкривається через її функції. Є. Штока виокремлює такі функції самоосвіти як: компенсаторна, функція адаптації, розвиваюча функція. О.Бурлака [6] у своїй роботі відзначає інформаційно-забезпечувальну функцію самоосвіти. Зміст самоосвітньої діяльності розкривається через її функції. На наш погляд, найбільш повний перелік функцій самоосвіти у технічному коледжі такий: інформаційна, екстенсивна функція, орієнтована функція, компенсаторна, функція адаптації, функція

саморозвитку забезпечувальна функція, творча функція.

Інформаційна функція полягає в розширенні загального кругозору, засвоєнні нової навчальної, професійно орієнтованої інформації тощо.

Компенсаторна функція реалізується в набутті окремим студентом навчальних та професійних знань, умінь та навичок, якими інші студенти вже володіють. В цьому випадку самоосвітня діяльність виступає в традиційно прийнятному змісті.

Функція адаптації дозволяє студентів постійно пристосовуватися до мінливих вимог, тобто відбувається пристосування студента до умов, що змінилися у навчальній та професійній діяльності, здатність ефективно самореалізуватися у нових умовах.

Розвиваюча функція передбачає формування здатності активно та компетентно брати участь у перетворенні себе, своєї діяльності; ця функція означає безперервне збагачення творчого потенціалу особистості.

Підкреслимо, що зазначені функції самоосвітньої діяльності утворюють своєрідну ієрархію, де розвиваюча функція найбільшою мірою відповідає сучасному етапу розвитку суспільства. В аспекті особистісно-орієнтованої освіти для розвитку самоосвітніх умінь особистість повинна застосовувати можливості комп'ютера як інструменту професійної діяльності і підвищення професійної кваліфікації. Використання сучасних технологій самоосвіти дає особистості, з одного боку, безліч можливостей – ріст кількості і якості каналів комунікації, наявність широкого інформаційного простору, різноманіття джерел інформації. З другого боку, для цього потрібно мати багаторівневу інформаційну підготовку, що забезпечить самостійне набуття досвіду освоєння мультимедіа і гіпермедіа-технологій. Досвід самостійного орієнтування в комунікативно-інформаційному просторі з використанням комп'ютера є однією з якостей компетентності особистості в сучасній професійній і загальнокультурній самоосвітній діяльності. Згідно компетентнісної освітньої парадигми відбувається перехід від оцінювання результату навчання за кількістю затраченої праці (час навчання, перелік навчальних предметів, обсяг навчальних робіт, іспитів тощо) до оцінювання результату через набуті компетентності. У трудовій сфері, де працюватимуть випускники, основним критерієм оцінювання фаховості є практичний досвід, активне ставлення особи до справи.

У Законі України «Про вищу освіту» зазначено, що компетентність – динамічна комбінація знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних та громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка впливає на здатність особи успішно провадити професійну та подальшу навчальну діяльність, є результатом навчання на певному рівні вищої освіти [16].

Набір базових компетентностей, що описують кваліфікаційні рівні в НРК (національної рамки кваліфікацій) України: знання, уміння (застосування знань), комунікація, автономність і відповідальність, інтегральна компетентність.

Стосовно самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків у процесі навчання, то ми розглядаємо самоосвітню компетентність майбутніх техніків-електриків як інтегральну компетентність, в межах якої виокремлюємо знання, розуміння, уміння, цінності, інші особисті якості, що вмотивовує необхідність проаналізувати теоретичні підходи, методи їх формування й виявлення.

Розвитку самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків сприятиме належний рівень розуміння й усвідомлення:

- специфіки отримання необхідних для засвоєння знань,
- необхідності вибору методів і джерел отримання інформації відповідних знанням для самостійного опрацювання тощо;
- необхідності застосування системного підходу до навчання та виконання навчальних завдань (постановка цілей, рефлексія, мозковий штурм і творче планування, селекція, використання інструментів, моніторинг, модифікація, динамічна та остаточна оцінка).

Нині науковці зосереджують увагу на проблемі розуміння як на своєрідному осмисленні, вияві смислу й смислоутворенні, що дає глибинну єдність суб'єкта, який пізнає, із тим, що пізнається, єдність суб'єкта самоосвітньої компетентності з майбутньою професійною діяльністю. Тобто розуміння сприяє з'ясуванню системи цінностей, появи нових цінностей, глибини їх усвідомлення й осмислення, що впливає на характер ставлення суб'єкта до об'єкта діяльності. Отже, професійна освіта – це передовсім процес передавання студентам її цінностей. Підготовка майбутнього техника-електрика до самоосвітньої компетентності неможлива без звернення до цінностей, які формують професійний світогляд, самосвідомість, мотивацію і спрямованість навчальної й позанавчальної діяльності загалом; до механізмів і технологій трансформації професійних цінностей в особистісні.

Одним із найскладніших питань освітньої практики взагалі, зокрема в межах аксіологічного підходу, є питання про те, як виявляється ціннісний результат професійної підготовки. Резонно припустити, що професійна спрямованість самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків у процесі вивчення електротехнічних дисциплін виявляється через:

- мотивацію досягнення (академічні, навчальні, професійно орієнтовані цілі, інтереси, цінності); позитивні емоції та почуття стосовно навчання (цікавість, задоволення тощо); академічну та професійну самоєфективність; прийняття цілей реальних для виконання; створення позитивної психологічної установки на навчання і заборону на само відторгнення в думках і поведінці.

– такі суттєві показники, як інтерес до засобів формування самоосвітньої компетентності стосовно опанування електротехнічними дисциплінами, потреба в новому знанні методів, засобів та форм самоосвіти, схильність до самостійного опанування професійних знань в галузі електротехніки, характеру й мотивів самостійного опанування професійною діяльністю.

У контексті компетентнісної парадигми студенти повинні не тільки оволодіти теоретичним знанням,

прийняти самоосвітню компетентність як професійну цінність, а й оволодіти навичками(уміннями) самоосвітньої компетентності в процесі вивчення електротехнічних дисциплін.

Зокрема, це уміння використовувати і застосовувати на практиці отримані знання:

- уміння працювати з підручником і додатковою (навчальною і науковою) літературою: попередня текстова діяльність, слухове і зорове сприйняття знайомого матеріалу, запис (фіксація) основної інформації по ходу читання навчального матеріалу; складання тез, стратегії вирішення проблем, тощо
- уміння виконувати експериментальні і практичні роботи;
- уміння виконувати аналітико-обчислювальні роботи;
- уміння виконувати графічні роботи;
- уміння виконувати проектно-конструкторські роботи;
- уміння класифікувати й систематизувати знання;
- уміння застосовувати знання для пояснення і передбачення явищ та властивостей тіл [17];
- уміння синтезувати усі попередні ресурси.

Особисті якості: воля до самостійного опанування необхідного навчального матеріалу, організованість (менеджмент зобов'язань та намірів), саморегуляція (опанування академічною тривожністю), особиста ініціатива.

Формування самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків у процесі вивчення електротехнічних дисциплін вможливорює практико-діяльнісний підхід [Савельєв А. Я.], згідно з яким оновлений зміст підготовки слугує основою формування названої компетентності, а процес засвоєння відбраного змісту має діяльнісний характер. Компетентностям, які формуються, властива низка ознак: по-перше, вони багатофункційні, оскільки можуть стати в нагоді для розв'язання професійних завдань керівника не тільки навчального закладу; по-друге, вони надпредметні й міждисциплінарні; по-третє, вони вможливають подальший інтелектуальний розвиток особистості – її мислення, самооцінку, саморефлексію; по-четверте, вони багатовимірні, тобто можуть бути схарактеризовані з позицій як розвитку розумових здібностей студентів, так і різних умінь, зокрема інтелектуальних. Загалом сформовані компетентності (комплекси компетентностей) можуть бути реалізовані студентами автономно, інтерактивно або соціально орієнтовано.

Результати досліджень та їх обговорення. Під час дослідження були використані наступні методи: аналіз філософської, психологічної, педагогічної, навчально-методичної літератури, дисертаційних досліджень – з метою з'ясування стану досліджуваної проблеми; синтез, порівняння, конкретизація, систематизація й узагальнення – для формулювання понятійно-категоріального апарату, з'ясування сутності самоосвітньої компетентності майбутнього техника-електрика; узагальнення і систематизація досвіду застосування різних підходів до організації процесу навчання у технічних коледжах.

Результати досліджень, направлених на визначення рівня розвитку самоосвітньої компетентності студен-

тів технічних коледжів і технікумів, свідчать про недостатню сформованість здатності до самоосвіти особистості студентів, а також їх дослідницької та рефлексивної компоненти. Про це ж говорять й дані, отримані за результатами анкетування щодо сформованості компонентів самоосвітньої компетентності майбутніх техніків, яке проводилось у ході констатувального етапу педагогічного експерименту. Практичне значення одержаних результатів полягає в розробленні та впровадженні в освітній процес технікумів і коледжів методики формування самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків в процесі вивчення електротехнічних дисциплін студентами 2-4 курсів спеціальності 141 «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка», її успішній апробації та експериментальній перевірці

Основні положення та висновки дослідження можуть бути використані в процесі професійної підготовки майбутніх техніків-електриків в умовах технікумів, коледжів, вищих професійно-технічних училищ, задля поліпшення підготовки майбутніх фахівців; у розробленні курсів «Теоретичні основи електротехніки», «Основи електроніки», «Електричні апарати і

машини електропобутової техніки» «Електропобутова техніка» «Технологія ремонту електропобутової техніки» «Автоматика і мікропроцесорна техніка» «Експлуатація і ремонт електроустаткування та засобів автоматизації» «Розрахунки електричних машин малої потужності». Окремі питання можна рекомендувати як тематику для науково-дослідних робіт студентів.

Раннє професійне становлення в коледжах сприяє глибшому розумінню сутності особистісного відбору, підвищує мотивацію до самоосвіти, саморозвитку, самовдосконалення, формує життєві цілі. Навчання в коледжах сприяє формуванню таких рис характеру, як самостійність, відповідальність, мобільність, творча активність, наполегливість, вміння критично та вибірково підходити до інформації.

Висновки. Отже, схарактеризовані знання, розуміння, уміння, цінності, особисті якості стосовно самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків уможливають аналіз педагогічного досвіду, проблем формування самоосвітньої компетентності майбутніх техніків-електриків у процесі вивчення електротехнічних дисциплін.

ЛІТЕРАТУРА

1. Указ президента України «Про Національну доктрину розвитку освіти» від 17 квітня 2002 року № 347
2. Есипов Б.П. Самостоятельная работа учащихся на уроке [Учебное педагогическое издание] / Б.П. Есипов. – М.: Учпедгиз, 1961. – 239 с.
3. Попов Ю.В. Организация самостоятельной работы студентов в бакалавриате [Высшее образование в России] / Ю.В. Попов, В.М. Орбинский, В.Н. Подлеснов. – М., 1998. – 89 с.
4. Скаткин М.Н., Лернер И.Я. О методах обучения [Советская педагогика] / М.Н. Скаткин., И.Я. Лернер. – АПН СССР., 1965. – 10 с.
5. Айзенберг А.Я. Педагогические проблемы самообразования : [Учебное пособие для вузов] / А.Я. Айзенберг. – М. : Вишняя школа, 1986. – 126 с.
6. Бурлука О.В. Самоосвіта особистості як соціокультурне явище [дис. канд. філософ. наук «Теорія та історія культури»] / О.В. Бурлука. – Х., 2005. – 98 с.
7. Бухлова Н.В. Самоосвіта і самореалізація особистості / Н.В. Бухлова. – Х. : Основа, 2003. – 392 с.
8. Ващенко Г.Г. Общие методы обучения / Г.Г. Ващенко. – К. 1997. – 295 с.
9. Грабовець І.В. Самоосвіта як інтегруюча детермінантна самореалізація молодих фахівців у професійній діяльності [дис. канд. соціолог. наук «Спеціальні та галузеві соціології»] / І.В. Грабовець. – К., 2004. – 520 с.
10. Кремень В.І. Енциклопедія освіти : [Акад. пед. наук України] / В.І. Кремень. – К.: Юрніком Інтер, 2008. – 1040 с.
11. Кузьмина М.Г. К вопросу о понятии «самообразование» [Формирование у учащихся стремления к самообразованию] / М.Г. Кузьмина. – Волгоград: ВГПИ, 1976. – 18 с.
12. Сластелин В.А. Педагогика: учебное пособие для студентов высш. пед. учеб. заведений / В.А. Сластелин. – М.: Издательский центр «Академия», 2002. – 576 с.
13. Юденко Т.А. Проблема самообразования школьников в отечественной педагогической теории [Вестник Ставропольского государственного университета] / Т.А. Юденко. – Ставрополь, 2007. – 127с.
14. Ортинський В.Л. Педагогіка віщої школи : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / В.Л. Ортинський. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
15. Штока Є.Т. Формування культури саморозвитку персоналу організації. Одеський національний економічний університет. Є.Т. Штока. – Науковий відділ херсонського державного університету.
16. Закон України «Про освіту» (поточна редакція — Редакція від 19.02.2016, підстава 940-19)
17. Усова А.В. Формирование у школьников научных понятий в процессе обучения / А.В. Усова. – АПН СССР. – М.: Педагогика, 1986. – 173 с.

REFERENCES

1. Decree of the President of Ukraine "On the National Doctrine of Education Development" from April 17, 2002 № 347
2. Esypov B.P. Independent work of students at the lesson [Educational Pedagogical Edition] / B.P. Esypov. – M.: Uchpedhyz, 1961. – 239 s.
3. Popov U.V. Organization of independent work of students in undergraduate education [Higher education in Russia] / YU.V. Popov, V.M. Orobynskyy, V.N. Podlesnov. – M., 1998. – 89 s.
4. Skatkin M.N., Lerner I.A. On the methods of teaching [Soviet pedagogy] / M.N. Skatkin., I.YA. Lerner. – APN SSSR., 1965. – 10 s.
5. Ayzenberg A.YA. Pedagogical problems of self-education: [Textbook for high schools] / A.YA Ayzenberg. – M.: Vishaya shkola, 1986. – 126 s.
6. Burluka O.V. Self-identity of the individual as a socio-cultural phenomenon [dis. Cand. philosopher. Sciences "Theory and HistoryCulture"] / O.V. Burrito - Kh., 2005. - 98 p.
7. Bukhlova N.V. Self-education and self-realization of the person / N.V. Bukhlova. – KH. : Osнова, 2003. – 392 s.
8. Vashchenko G.G. General teaching methods / G.G. Vashchenko. – K. 1997. – 295 s.
9. Hrabovets' I.V. Self-education as an integrative determinant of self-realization of young professionals in professional activity [diss. Cand. sociologist. Sciences "Special and branch sociology"] / IV Grabovets - K., 2004. - 520 p.
10. Kremin' V.I. Encyclopedia of Education: [Acad. Ped Sciences of Ukraine] / V.I. Kremin'. – K.: Yurnikom Inter,

2008. – 1040 s.

11. Kuz'mina M.G. On the question of the concept of "self-education" [Formation of students' desire for self-education] / M.G. Kuz'mina. – Volgograd: VGPI, 1976. – 18 s.
12. Slastelin V.A. Pedagogy: a textbook for high school students. Ped. Training. Institutions / V.A. Slastelin. – M.: Izdatel'skiy tsentr «Akademiya», 2002. – 576 s.
13. Yudenko T.A. The problem of self-education of schoolchildren in the domestic pedagogical theory [Bulletin of the Stavropol State University] / T.A. Yudenko. – Stavropol', 2007. – 127s.
14. Ortyns'kyi V.L. Pedagogics of the Higher School: [teach. Manual For the stud Higher Teach Shut off] / V.L. Ortyns'kyi. – K. : Tsentri uchbovoyi literatury, 2009. – 472 s.
15. Shtoka YE.T. Formation of the culture of self-development of the personnel of the organization. Odessa National University of Economics. YE.T. Shtoka. – Naukovyy viddil khersons'koho derzhavnoho universytetu.
16. The Law of Ukraine "On Education" (current edition - Revision dated January 19, 2016, basis 940-19)
17. Usova A.V. Formation of scientific concepts among schoolchildren in the process of learning / A.V. Usova. – APN SSSR. – M.: Pedahohyka, 1986. – 173 s.

Self-education competence as a pedagogical problem in the process of teaching electrician technicians

O. V. Bilyk

Abstract. The article describes the essence of the concept of "self-education" and "self-educational competence" in the context of electricians' and technicians' teaching at a technical College. Self-education is considered on the one hand, as necessity and ability and from the other as a structural component of Ukrainian educational system. The analysis of such definitions as independent work, self-educational competence, self activity, professional self-education was made. The full list of self-educational functions in technical College is given.

Keywords: self-education, competence, electricians and technicians, technical colleges.

Самообразовательная компетентность как педагогическая проблема в процессе обучения техников-электриков

О. В. Билык

Аннотация. В статье раскрывается сущность понятия «самообразование» «самообразовательная компетентность» в контексте подготовки техников-электриков в техническом колледже. Самообразование рассматривается с одной стороны, как необходимость и способность личности, а с другой - как составляющая структуры системы образования в Украине. Проведен анализ определений таких как: самостоятельная работа, самообразовательная компетентность, самостоятельная деятельность, профессиональное самообразование. Приведен полный перечень функций самообразования в техническом колледже.

Ключевые слова: самообразование, компетентность, техники-электрики, технические колледжи.